

pios cultus exercet, & veram Doctrinam blasphemat' & 'persequitur: ab ejus communione discedendum est, ne communicemus peccatis alienis.

48. Quando verò salvâ Doctrinæ puritate mali, quorum vita improba est, mixti sunt bonis in Ecclesia, ibi differentia est. Nam si improbitas hypocrisis tecta latet, tunc valet Regula: De occultis non judicat Ecclesia. Quando autem improbitas manifesta est, tunc jubet Paulus manifestis sceleribus pollutos excommunicare & segregare.

49. Recte igitur Augustinus: *Communio malorum, inquit, non maculat aliquem participatione Sacramentorum, sed consensione factorum.*

50. Et iterum: *Quibus mali displicent, & eos emendare non possunt, non factis eorum, sed altari Christi communicant.*

51. Si illa solum Ecclesia vere Christiana & Apostolica, quæ exacte conformis est regulæ Christi, nullo unquam tempore Christiana fuit Ecclesia, Matth. III. 12. XIII. 25. 47. *

52. Aut Ecclesia semper fuit Babel, aut nostra Ecclesia summa cum injuria hoc nomine notatur. *

53. Esse in Ecclesiis nostris, quæ emendatione indigeant, nemo facile negabit: An vero ipsi Ecclesiæ imputari possit, tot ubivis reperiri defectus, merito dubitatur Eph. IV. 16. *

54. Ecclesiæ reformatio, sicuius concederetur, oriretur Confusio. *

55. Nunquam in his terris speranda est Ecclesia, quæ statui Paradisaico similis erit. *

DISPUTATIO XX.

De Sacramentis in genere.

1. Ad substantiam Sacramenti in N. T. duo requiruntur, 1. expressum & universale mandatum Dei, de externo Symbolo five Elemento, ac præscripto ritu usurpando. 2. Promissio Evangelii huic ritui in verbo ita addita, ut per illum ea offeratur, exhibeatur, applicetur & obsignetur singulis, Sacramentum vera fide usurpantibus.

2. Talia, proprie loquendo, tantum duo sunt! Baptismus & Coena Dominica.

3. Ab.